Josep Ruaix i Vinyet

Josep Ruaix i Vinyet

DAVID PAGÈS I CASSÚ

Josep Ruaix i Vinyet-eclesiàstic, gramàtic i escriptor- és un dels lingüistes més destacats i fecunds de la llengua catalana. Dues dades incontestables en aquest sentit: ha escrit més de seixanta llibres i n'ha venuts més de dos milions dos-cents mil exemplars, la qual cosa el converteix en un dels autors catalans de més èxit editorial.

Som moltes les persones que hem pogut gaudir -i gaudim- del seu mestratge i de tenir vinculació amb la seva obra. Nosaltres mateixos, com tants altres, vàrem ser usuaris de les famoses fitxes -El català en fitxes- i vàrem tenir la sort de ser alumnes seus en els cursos que impartia a l'escola Vèrtex de Barcelona.

Tot sovint consultem alguns dels seus volums (que útils que ens són, ara mateix, el Nou diccionari auxiliar i el Diccionari de barbarismes, publicats tots dos per l'editorial Claret!). I és que Ruaix sempre és garantia de confiança i rigor.

Tres coses volem destacar d'aquest homenot del Moianès:

A) És un treballador incansable. Els llibres i els articles publicats són els apartats més visibles de la seva tasca com a home de lletres, però no ens podem oblidar de la seva faceta de corrector, docent, editor, escriptor, periodista, traductor...

B) El fil conductor de la seva obra és que el català el parli com més gent millor i al màxim de bé; és a dir, que n'avanci l'ús i el bon ús. És per això que no estranya gens que hi hagi, en tot el que ha fet -i fa- la voluntat de sintetitzar i clarificar. En definitiva, de ser volgudament didàctic.

C) Ruaix és un home convençut que, per damunt de la facilitat, hi ha la genuïnitat i la dignitat de la llengua. Al seu entendre, la recer??ca excessiva de la facilitat resulta contraproduent: no sols no la be?neficia, sinó que la perjudica. En aquest sentit, valdria la pena que les instàncies normativitzadores i els agents que condicionen els

usos lingüístics tinguessin més en compte els seus estudis i les seves propostes.
Malgrat les dificultats que pateix la llengua arreu del domini lingüístic, creu que hi ha motius per a mirar cap a l'horitzó amb optimisme. No es cansa mai d'insistir en la importància que tenen els jo?ves i els immigrants per al futur del català. En tot cas, té ben assumida la frase del mestre Fabra: «Cal no abandonar mai ni la tasca ni l'esperança.»

Josep Ruaix va complir setanta-cinc anys el proppassat 4 d'agost. Un bon moment per agrair-li la molta feina feta al servei de la nostra llengua i desitjar-li que en pugui complir molts més.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/opinio/2015/08/11/josep-ruaix-vinyet/738384.html?utm_source=rss